Có lần chúng tôi cùng Thiên Sứ của Allah trong một chuyến đi. Chúng tôi đã ròng rã đi liên tục không ngừng cho đến tận cuối đêm. Rồi chúng tôi buồn ngủ. Quả thật, không có cơn buồn ngủ của người lữ hành nào hơn cơn buồn ngủ đó của chúng tôi. Sau đó, chúng tôi đã không thức dậy cho đến khi mặt trời đã nóng lên. Người thức dậy đầu tiên là người này, rồi người này, tiếp đến là người, rồi đến Umar bin Al-Khattab.

Ông Imran bin Husain - cầu xin Allah hài lòng về ông - thuật lại: Có một lần, chúng tôi cùng với Nabi trong một chuyến hành trình. Chúng tôi vẫn tiếp tục cuộc hành trình cho đến cuối đêm thì chúng tôi mới dừng chân và đã ngủ một giấc ngủ rất sâu và ngon lành. Không có gì ngọt ngào hơn giấc ngủ cho khách lữ hành ở phần cuối đêm như thế này. Cho nên, chẳng một ai thức giấc cho tới khi ánh mặt trời đã nóng lên. Từng người, từng người một thức dậy, người đầu tiên là Abu Raja', người thứ tư thức dậy là Umar bin Al-Khattaab. Thường khi Nabi – cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người – ngủ thì không ai dám đánh thức Người dậy mà để chính Người tự thức bởi chúng tôi không biết chuyện gì xảy ra trong giấc ngủ của Người. Khi Umar bin Al-Khattaab thức dậy nhìn thấy tình trạng của mọi người, và ông là người đàn ông rất nghiêm ngặt, ông liền Takbir với tiếng Takbir rất to, ông vẫn tiếp tục Takbir to tiếng cho tới khi tiếng của ông đánh thức Nabi. Khi Nabi thức dậy thì mọi người kéo đến và cho Người biết về tình trạng (thức trễ) của họ thì Người bảo: "Không có nguy hại gì hết, lên đường thôi". Thế là chúng tôi tiếp tục lên đường, đi không được bao xa thì Người cho dừng lại, Người cho đòi nước wudu', Người làm wudu' và bảo adzaan và dẫn lễ nguyện Salah cho mọi người. Khi lễ nguyện Salah vừa xong, Người nhìn thấy có một người đã không dâng lễ cùng với mọi người thì Người bảo: "Này cậu kia, điều gì ngăn cậu không dâng lễ nguyện salah cùng với mọi người?" Người đàn ông đó nói: Tôi đang trong tình trạng junub nhưng không có nước. Nabi nói: "Cậu chỉ cần dùng đất, như thế là được." Sau đó, Nabi tiếp tục lên đường nhưng mọi người than với Người rằng họ khát nước, thế là Người nghỉ lại và gọi một người tên Abu Raja' và Ali đến và nói: "Hai ngươi hãy đi tìm nước!" Hai người họ đi tìm nước, họ đã gặp được một người phụ nữ ngồi trên lưng con lạc đà giữa hai túi nước. Hai người họ hỏi: Chúng tôi có thể tìm thấy nước ở đâu? Người phụ nữ trả lời: "Tôi đã ở đó (ở nơi có nước) giờ này ngày hôm qua và người dân của tôi ở phía sau tôi. Hai người họ yêu cầu người phụ nữ đó đi cùng họ. Người phụ nữ hỏi: đi đâu? Hai người họ nói: đi đến vị Thiên sứ của Allah. Cô ta bảo: Có phải các người muốn nói người đàn ông được gọi là

Sabi (với một tôn giáo mới)? Hai người họ trả lời: Đúng, một người giống như vậy, nên hãy đi cùng chúng tôi. Hai người họ đưa người phụ nữ đến gặp Thiên sứ của Allah và nói lại toàn bộ sự việc cho Người nghe. Người ra lệnh giúp cô ta tháo các túi xuống và Người gọi mang đến một cái nồi. Người mở miệng các túi và đổ một ít nước vào nồi. Sau đó, Người đóng các miệng lớn của hai túi và mở ra những cái miệng nhỏ và mọi người được gọi đến uống và cho cả con vật của họ uống. Tất cả mọi người đều giải được cơn khát cho họ và cho cả các con vật của họ và cuối cùng Nabi đưa ra một nồi đầy nước cho người đàn ông đang trong tình trạng Junub và nói với anh ta: “Cậu hãy đi xối nó lên người của cậu.” Người phụ nữ thì vẫn cứ đứng nhìn xem tất cả những gì họ đang làm với nước của cô ta. Thề bởi Allah, các túi nước của cô ta khi được trả lại cho cô ta thì vẫn còn đầy nguyên giống như lúc ban đầu thậm chí còn đầy hơn lúc ban đầu (một phép màu của Allah). Sau đó, Nabi bảo chúng tôi thu gom một thứ gì đó cho cô ta, thế là chà là Ajwah và bột được thu gom lại thành một đóng có thể đủ làm một bữa ăn thịnh soạn được đặt trong một miếng vải. Cô ta được phụ giúp cưỡi lên lưng con lạc đà và túi vải thức ăn cũng được đặt ở phía trước cô ta, sau đó, Nabi nói với cô ta: “Cô biết đấy, chúng tôi không hề dùng nước của cô mà chính Allah đã ban nước cho chúng tôi”. Cô ta đã về nhà trễ và người nhà của cô ta hỏi cô ta: có chuyện gì làm con trễ nải vậy? Cô ta bảo: Có một chuyện thật lạ. Hai người đàn ông gặp con và đưa con đến chỗ của một người đàn ông được gọi là Sabi, ông ta đã làm một vài điều, thề bởi Allah, ông ta đã làm điều ma thuật trước mặt mọi người giữa cái này và cái này, (cô ta đưa ngón trỏ và ngón giữa để chỉ trời và đất) hoặc ông ta đích thực là vị Thiên sứ của Allah. Sau đó, những người Muslim đã từng đem quân chinh chiến những người thờ đa thần xung quanh vùng đất của cô ta nhưng không phạm đến vùng đất của cô ta. Một ngày nọ cô ta nói với người dân của cô ta: tôi cho rằng những người này chừa lại các người là có mục đích, vậy các người có ý định vào Islam không? Họ đã nghe lời của cô ta và tất cả họ đều vào Islam.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Trong hadith này chứa đựng các giáo lý và phép màu đã được thể hiện cho các vị Sahabah - cầu xin Allah hài lòng về họ. Trong một chuyến đi, trong lúc đang đi thì họ đã buồn ngủ và đã ngủ thiếp đi. Họ đã ngủ qua giờ của lễ nguyện salah Fajr. Thiên Sứ của Allah đã làm rõ cho họ biết điều cần phải làm như trong trường hợp như vậy là tranh thủ thực hiện ngay lễ nguyện salah bù lại. Điều thứ hai, một vị Sahabah đã ở trong tình trạng junub nhưng không có nước, Người đã bào vị Sahabah đó tayammum, điều đó cho thấy rằng trong trường hợp không có nước thì tayammum được phép thay thế cho tắm. Và điều thứ ba, đó là một trong những phép màu của Thiên Sứ. Mọi người than với Người rằng họ khát nước nhưng không có nước. Người cử người đi tìm nước nhưng họ không tìm thấy, họ tìm thấy một người phụ nữ cùng với hai cái túi da chứa nước. Thiên Sứ của Allah đã cầu xin Allah và Ngài đã cho họ nước từ hai chiếc túi nước của người phụ nữ kia, các vị Sahabah đã uống no nê và người trong tình trạng junub cũng đã có nước để tắm. Và hai túi nước nguyên đầy được trả lại cho người phụ nữ. Thiên Sứ của Allah đã ra lệnh gom thức ăn đưa cho người phụ nữ đó như là tiền trả cho hai túi nước kia, đó cũng là một trong các lý do mà người phụ nữ và người dân của cô ta vào Islam sau đó.